

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Comitvm Par Genere, Potentia, Opibvs, Heroicaq. Virtvte
inclytum B. Godefridus, Vuestphalus, S. Romaricus,
Austrasius**

Serarius, Nikolaus

Mogvntiæ

Cap. XXXIII. De ipsius contra dæmonum molestias efficacitate.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37252

CAP. XXXIII.

De ipsius contra demonum molestias efficacitate.

NOui præterea vnum è fratribus magnæ sanctitatis & grauitatis virum, qui mihi secum de Godefridi meritis conferenti, hoc sermone respondit: Eia frater, quis est hodie mortalium, qui merita sanctitatis eius ad plenum æstimare sufficiat? Ego tanti miraculi exhibitionem per sacramentum illius præsentiam præsens expertus sum, vt longe inferius reputarem si vel cæco mihi visum, vel claudogressum, seu etiam surdo restauraret auditum. Solo enim intuitu, sacrique vultus eius efficaciam quotidie infestum à me repellebatur dæmonium. His auditis obstupui fateor, & hæc referenti, Per illum, inquam, te obtestor, qui est vera charitas, ne huius tam fructuosæ, tamque diuinæ rei me fraudes noxia. Tum ille: Eo inquit, anno

D. 22 7400

quo primum mutato habitu monasterium petij, multis me tædiis hostis antiquus, multisque tentationum aculeis incessanter aggressus est, ita ut ipsum dæmonem scapulis meis quodammodo insidentem, & intolerabiliter me ab omni operis deuotione retardantem, continua vexatione sentirem. Hunc ego dæmonem aliquando vehementius insistentem, cum pro posse reluctans, in oratione coram altari sancto prostratus, diuinum inuocarem auxilium, Dominus mihi etiam visibilem ostendit, habitu deformem, vultuque teterrimum. Quotiescunque igitur sic affligebat, currebam & inquirebam sancti viri præsentiam, & continuo eo viso, quasi quodam rore perfundebar, moxque fugam Dæmonis, & mirabile tã corporis quam spiritus sentiebam refrigerium. Quod si præsentem forte videre non valebam, sed tantummodo solam vocem ipsius audire merebar, confestim non dissimili consolatio-

*Sancto.
rum a-
spectus
Sancti-
tate salu-
tatis.*

nis gratia refrigeratus sum, adeo vt nullatenas ambigere possem, talia in eo operari præsentissimam Spiritus Sancti efficaciam. Quo Spiritu ille illustratus, meas quoque me tacente cognouit angustias, & velut omnia in se mea expertus incommoda, congruam quoque consolationis vocem formabat dicens: Frater mi, consolare, viriliter age, & quories in tantum affligeris, vt ne vnã quidem orationem coram Domino fundere præualeas, sustine tempus miserædi eius, atque in spe futuræ consolationis Dei respira, certissime sciendo, quia iuxta Prophetæ veridicam vocem *si abiecit, Thre. 3.*
& *miserabitur secundum multitudinem miserationum suarum.* Ita me dulcissimo sermone, & mellitâ Dei melle linguâ refouebat, sicque annum fere continuum agonizabam, & quacunque die virum Dei casu aliquo videre vel audire non merui, grauissima vt præfatus sum, dæmonis infestatione conterebar. Hæc ego dicta vel acta

D 3 Sancti

Sancti fratris nostri nequaquam passus sum tibi silentio, quatenus pia omnis cognoscat anima, quanta in Godefrido nostro reposita fuerit supernae gratiae magnitudo.

CAP. XXXIV.

*Imperatori Henrico quam acceptus
Godefridus.*

OPortebat quodam tempore hunc Dei seruum adhuc ferentem gladium, cum fratrum ita poposcisset utilitas, ad Imperatoris Henrici cognati sui venire colloquium. Erat autem Capellanus eius Eppo, qui postmodum tanti viri exemplo conuersus est, cui tamen interim non valde fuerunt accepta conuersionis Domini sui principia. Hunc ergo cum paucissimis famulis assumens, dum iter aggredi tentaret, ille ausus est dicere: Qualiter, o Domine, tuum Imperator aduentum excipiet? quali putas vultu te egenum aspiciet, & pauperem habitu,